

Llach viatja d'Ítaca al Senegal

Avui al Centre Unesco s'ha presentat la seva Fundació

Estem avesats a veure futbolistes i actors posant el nom -i els euros- a causes socials diverses. **Llach** ha estat un personatge popular implicat des de sempre en "causes perdudes" -com diu ell-. Ara la seva energia té nom de fundació³ i viatja cap al Senegal...

L'impacte d'un viatge iniciàtic al continent africà és possiblement molt més fructífer -socialment parlant- que molts documentals. Per què? Doncs perquè les xifres de la Viquipèdia es converteixen en paisatges físics, els noms científics de les malalties esdevenen persones amb nom i cognom, les ONG es personalitzen en cooperants que suen la cansalada, i les mancances es transformen en una aula en què els bolígrafs són considerats un petit tresor.

Una fiblada similiar deu haver sentit **Lluís Llach**, perquè el resultat de la seva intensa experiència ha anat més enllà de paraules i cançons, i s'ha acabat traduïnt en la creació de la Fundació Lluís Llach.

L'inici de l'aventura entre **Lluís Llach** i el continent africà ens remet a una casualitat: un viatge inesperat. A través d'un treballador del Celler Vall-Llach, en Mady Seck, el cantautor va viatjar per primer cop a Sine Saloum, una regió costanera del Senegal: "Vaig anar a parar a una comunitat de quatre pobles que es diu Palmarín, al sud de la capital, Dakar. Hi vaig fer amics, vaig flairar els seus problemes, i sense pretendre solucionar res em vaig implicar en dos projectes que em semblava que podien ajudar els palmarinesos a trobar un camí per, potser, millorar les coses", explica el músic des del Senegal, on ha celebrat l'entrada d'aquest any 2011. Un cop vista la realitat, la creació de la Fundació Lluís Llach ha estat la manera més convenient de convertir les sensacions en un grapat de bones intencions: "Els objectius de la fundació són molt amplis, però vol ser una eina de treball en els terrenys culturals, educatius, de fragilitat social manifesta, en el marc de comunitats minoritàries o ?minoritzades".

Les experiències viscudes s'han traduït en els dos projectes en què treballen actualment: un per afavorir la pesca sostinguda (anomenat ?Yayomà-Maremar?) i un altre que fomenta l'educació en la informàtica (batejat amb el nom ?Anem més lluny?).

Però quin és el lligam de **Lluís Llach** amb els projectes? "En realitat els dos projectes són autònoms i estan regits per gent de Palmarín. La meua presència no és necessària, però els equips directius dels dos projectes em van insinuar que seria una presència convenient, per ?apadrinar? els projectes i supervisar-los, almenys en els primers temps. Així que, si la salut m'acompanya, miraré de ser-hi present de quatre a sis mesos l'any, sobretot fins a veure els sis Yayomà-Maremar navegar. Fins ara m'he estat en un hotel-campament que es diu el Yokam, i a partir d'ara tindrè una casa on em sembla que viuré millor, tot i el molt que em cuiden la gent d'aquí", confessa.

Primer amb el Celler Vall Llach -i amb la creació del Certamen Terra i Cultura i el Premi Miquel Martí i Pol, que també s'ha convertit en un llibre-disc- i ara amb la Fundació, el cantautor de Verges demostra -per si hi havia algú que encara en dubtava- que la seva retirada era només dels escenaris. Possiblement ara més que mai, el llegat de Lluís Llach va més enllà de les cançons... "Déu me'n guard, de viure pensant en llegats. Visc al dia i prou feina tinc a suportar-me tal com sóc", ironitza aquest català universal.